

KAPITOLA

8

„**Tohle je Kalevala,**“ řekl Mando, když se vynořili z mraků. „Je to další planeta v mandalorské soustavě. A tamhle je mandaloriánský hrad.“

I při pohledu z dálky vypadal palác impozantně. Byl vybudován nad vodou, na vrcholu svěže zeleného kopce. Jeho sochami vyzdobené hradby a cimbuří obklopovaly přistávací plochu a nádvoří dole. Mando přistál s N-1, otevřel poklop kokpitu a vydal se k místu, kde je očekával droidní lokaj, aby je uvedl dovnitř.

Trůnní sál hradu byl rozlehlý a plný stínů. Vypadal opuštěně. Nebylo slyšet žádné zvuky, až na ozvěnu Mandových kroků, když se blížil k vyvýšenému místu, kde na trůně nehybně seděla Bo-Katan Kryze.

„Bo-Katan,“ zavolal. „To jsem já, Din Djarin. Chci se k tobě přidat.“

„Není se k čemu přidat,“ řekla a sotva na něho ze svého stínu pohlédla.

„Co tvůj plán na ovládnutí Mandaloru?“

„Když jsem se vrátila bez Temného meče,“ odpověděla dutým a jednotvárným hlasem, „mé síly se rozpadly.“

„Kde je ukradená flotila?“

„Potloukají se galaxií jako žoldáci.“ Pohlédla na něho. „Máš stále tu čepel?“

„Ano,“ přisvědčil Mando.

„Pak je povedeš ty. Stačí tou čepelí zamávat a udělají, co řekneš.“

Chvilí na ni beze slova hleděl. „Takže ses plánu na ovládnutí Mandaloru vzdala?“

„Tvůj kult se Mandaloru vzdal dlouho před Čistkou,“ pravila Bo-Katan s důrazem na každou slabiku. „Kde jste tehdy byli? Děti Hlídky a všechny ty ostatní frakce, na které se rozdělil náš národ?“ Chladně na něho pohlédla. „Leť domů. Tady nic nezbylo.“

„Poletím na Mandalore,“ sdělil jí Mando. „Tam se očistím v živé vodě a vykoupím se tak ze svých pochybení.“

Bo-Katan si pohrdavě odfrkla. „Jsi pošetilec. Na dolech na Mandaloru není nic magického. Naši předci v nich těžili beskarovou rudu, zbytek jsou pověry. Ta planeta je zničená, vypleněná a zamořená.“

„Tvrdila jsi, že ta kletba je lež,“ nedal se Mando. „jak to tedy je?“

Zdálo se, že Bo-Katan ten rozhovor už unavuje. „Chceš-li letět do dolů, posluž si. Jsou pod komunitním centrem ve městě Sundari.“

„Děkuju,“ řekl Mandalorian. „Však já zjistím, zda je ta planeta zamořená.“ Otočil se a odcházel.

„Sbohem, Dine Djarine,“ zněl za ním Bo-Katanin hlas.